

ogelse af de mindste Embeders Indtægter, ligesom ogsaa derved, at Offeret gjøres til en frivillig Sag, idet den af sin Menighed længe kjendte og afholdte Præst derigjennem vil kunne vente at faae en ikke ringe Fordeel fremfor den hyppigt omslyttende, ikke saa fast til Menigheden knyttede Præst. Men ikke destomindre vil der dog i den, selv efter Lovforslaget tilbageblivende Forskjellighed imellem Embedernes Størrelse fremdeles indeholdes en Fristelse til at søge Forslyttelse i mange Tilfælde, hvor det vilde være ønskeligt, om vedkommende Præst forblev i det samme Kald, og Mindretallet har derfor troet, at det vilde være gavnligt yderligere at modvirke denne Fristelse til at søge Forslyttelse ved at aabne Udgang til Lønningstillæg for de ældste Præster i de ringere aflagte Embeder, under Forudsætning af, at de forblive i de samme Kald. For at vinde Midler hertil og i Forbindelse hermed for at tilveiebringe et formeentlig mere passende Forhold imellem de største, de mindste og Middelembederne, samt i Henseende til Antallet af Embederne i hver af disse 3 Hovedklasser, foreslaaer man derfor deels at indskrænke Antallet af de største Embeder fra 392 til 250, deels at skabe en Mellemklasse af Embeder paa 350 Edr. Byg (foruden Bolig med Have og Jordtilliggende paa indtil 2 Edr. Hartorn) ved at bestemme, at det Beløb, hvormed de enkelte Embeders Ansættelsessum — fraregnet 250 Embeder — maatte overstyre 350 Edr. Byg, skal indbetales i Sjælpesonden. Det skal nedenfor nærmere blive paavist, at der herved vil vindes mere end tilstrækkelige Midler til at give endog et temmelig betydeligt Antal Lønningstillæg til de ældre Præster i de ringere aflagte Embeder. Her skal det særligt bemærkes, at Forholdet efter den antydede Forandring vilde komme til at stille sig saaledes, at der af de største Embeder paa 425 Tønder Byg (foruden Bolig med Have og Jord) vilde blive, som alt bemærket, 250, af Mellemembeder paa 350 Tønder Byg (foruden Bolig m. v.) 308, og af de mindre Embeder paa 200 a 350 Tønder Byg (foruden Bolig m. v.) 348, hvilket Forhold synes ganske passende, ligesom Præsteembedernes Lønninger derefter i det Hele for-

meentlig maae erkjendes at være ordnede ret tilfredsstillende, naar det yderligere tages i Betragtning, at de mindre Embeder skulde have Udgang til Lønningstillæg i et ikke ringe Omfang. Som den væsentligste Indvending imod en saadan Ordning, hvis Hensigtsmæssighed i flere Retninger iøvrigt formeentlig ikke kan betægtes, har Mindretallet tænkt sig, at man vilde gøre gjældende, at Afregningen imellem Statskassen (Sonden) og de enkelte Præster derved vilde blive udstrakt til et meget større Antal Embeder end i Regjeringsforslaget forudsat. Denne Indvending synes imidlertid at maatte tabe den største Deel af sin Vægt, naar hensees til, at der ved Bortsalget af den største Deel af Præsteembedernes Jordtilliggende formeentlig for de fleste Embeders Vedkommende vil vindes Pengeindtægter, som uden stor praktisk Vanskelighed og uden Betænkelse kunne drages fra Embederne ind i Sonden, saa at man forsaavidt ikke behøver at angribe Tiendeindtægterne.

Ved den yderligere Nedsættelse af 142 Embeder (nemlig $392 \div 250$) fra 425 til 350 Tønder Byg vil der for Sonden indvindes $75 \times 142 = 10,650$ Tønder Byg, a 4 Rd. 52 Sk. . . . = 48,369 Rd.

Fremdeles vil ved Ansættelsen af 2den Klasses Embeder til 350 Tønder Byg vindes Summen af de Tønder Byg, hvormed 58 ($61 \div 3$) af de efter Regjeringsudskiftets Beregninger til en Indtægt af over 350 indtil 480 Tønder Byg ansaaede 99 Embeder paa Verne efter en Nedsættelse med 53 Tønder Byg for hvert Embede som Følge af, at Jordtilliggendet (2×120 Rd.) ikke medtages i Indtægtsberegningen, endnu ville overfride 350 Tønder Byg, nemlig 2,432 Tønder Byg, og Summen af de Tønder Byg, hvormed 108 ($98 + 10$) af de i Regjeringsberegningerne til en Indtægt af over 350 indtil 480 Tønder Byg

erteris . . . 48,369 Rd.